

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

dereḵ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

אצת תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שלח שופטים

מלך עסק החורה המיד הנקראת חוטיה וזיחר הכנעות ו
בבוטס לפניך :

פרשת תצא

לא

דברה חורה אלא כנגד ילם"ר הרבה דברים הם שנתע
היחר בבביל מוטב שימכל בבילום שחוסות ולא יאכל בבילום
חמיותח אכל החכם מצין מדעתו ומקדס את עלמו במותח
לו ז"ל הרב ר' מנחם הכהני * שלא לאכול אכילה זולת
ומצא שנאמר ורגמוסו לא חאכלו אכילה המביאם לידי דם * טעם
מלוח זו לפי שהאכילה ושחיה של רמות עיסת כחו ואונו של ילם"ר
כמו שהמלות והחורה כח עיסת ילם טובי וירדה חורה למוף דעתו
ימות זכאי ואל ימות חייב :

שלא

להתעלם מהקבירה שנאמר לא חוכל להעלם
שעם מלוח זו להודיע שם אכדה ממון של חצירך
חייבה החורה להשיבו * כ"ש אכדה לפשו שאתה ערב פרעון רלם
מזה בובה רלם מזה גובה ועמיד יולר כל יח' לשיב לנו אכדותיח
לחכי אפקיה קרא בלשון השפה ולא אמר חורה שלריך אתה לעמוד
על חסמרת לטרוח וליגע איך שחך ישוב בתשוב' ולא חוכל להעלם
מפני הערבות ומסוס מלות השפה מותר להכריזה בשפת * ועוד
דלאו מלוא חפליך היא שהגאולה מעוכבת וחלויה בעבור השתכונה
ולא חוכל להעלם עד כאן לשונו :

שלא

ילבש גבר שמלת אשם ולא יהיה כלי גבר על אשם
ז"ל הרב הכ"ל טעם מלות אלו כדי שלא יבואו לידי
ויאוף בו הלבוש יעורררו על הרהור ששם מעבירה אם ידבק
בניאוף ישגם בשמלת אשם צמדה שמדד צם מודדין לו * ומלאתי
פחוב כשהולד יולא לאויר העולם אם המולדת חקבל זכר בלבוש
נקבה יהי זגאי ציחר * ואם הנקובה בלבוש זכרי תהי זוגם
אלא בלבוש חדש שהלבוש יביא כח האיש באשם וכח האשה באיש
גם דמו שאין דאוי בענין יראת ה' שילבש הגבר חולסת האשם
ולמשוך ידו מלשחמל מפני דכות כלב עד כאן לשונו :

ועשיה

מעקה לגגך מלאתי רמו גג הוא גבוה ורומם
שיעשה גבול לגאוס ואם לאו ששם חסיי נפילתו *

לא
מוצא
שלא
זכור
זכור
וענייה
היום

פרשת שלח תצא נח

כי יפול הנופל ממנו לפני שבד גאון :

חשים דמים בביתך רמוז שלט להכשיל להסטיא את
הדבים שמטא הרצים חלום צו ומלאת מציא בביתך
כל אותן העונשים ודמים :

לא

כוצא

שפתיך חסמור ועשית את אשר נדרת לה' אלהיך
רומז על השבעה שמשביעין להשמה קודם בואה
יוף שיהי' לריק כו' כמו שארז' לוע"ז ב"א הרמוז שחמיר יזכור בזה
וישמור מולת שפתיו :

(ועיין במאמר הזהר צפ"ו ויקרא)

שלא

יחזור המגדל גרושתו משאשאת יש בזה רומז ג"כ
לנשמה שלפעמים מחלצת בנוף גרוע בשביל עון
חמור וקודם שפטר מן העולם בידו לחקן את אשר עיוות וסב ורפא
לו * ואם לא * לא יוכל בעלה הראשון לשו"ב לקחתה אחר אשר
הוטמאה :

זכור

את אשר עשה ה' אלהיך למרים אזרה גדולה למפר
לשון הרע * ומלות זכירה היא בכל עת *

זכור

את אשר עשה לך עמלק וגומר לא תשכח * מלאתי
כשתעמוד בממשלה חמה את זכר עמלק וכשתהיה
משועבד תחת כחת השמים לפחות לא תשכח ע"כ * ומלות
גדולה היא לומר פרשה זו בכל יום לקיים מלות זכור ואח"כ יאמר
על עמלק ימת שמו וזכרו ונחמ זכורו מלהזכירו * וזה יקוים
לא תשכח ויקוים כי אבד זכרם המס וז' לעולם ישב כונן למשפט
כסאו :

פרשת תבא

וענית

ואמרת וגומר * פירש"י להזכיר חסדי המקום כו'
ככה מחויב אדם לעשות בינו לבין קונו ית' כשמשיע
לו איזה טובה או איזה הלל ולהודות לו שהזמין לו זה הדבר
בדחמיו וזרוב חסדיו בדרך הוא :

היום

הזה ה' אלהיך מלך * פרש"י בכל יום ויום ישנו בעיניך
קדשים כאלו בו ציוס ולטויח עליה עכ"ל * וכן לקמן
השבת ושמה ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך פרש"י
בכל יום ישי' בעיניך כאלו היום זאת זכרית עכ"ל * וכלל גדול

תא